

2. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 132 lõike 1 punkti c kohaldatavus – eeldusel et viidatud säte on kohaldatav – nõuab usaldussuhte olemasolu arsti ja meditsiinilist abi saava isiku vahel?

(¹) ELT 2006, L 347, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 28. detsembril 2017 –
Mohammed Bilali**

(Kohtuasi C-720/17)

(2018/C 104/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Mohammed Bilali

Vastustaja: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu õigusnormidega, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL (¹) artikli 19 lõikega 3 on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm, mis käsitleb võimalust tühistada täiendava kaitse seisund ja mille kohaselt võib täiendava kaitse seisundi tühistada, ilma et sellise seisundi andmiseks tähtsad faktilised asjaolud oleksid muutunud, vaid muutunud on ainult asjaomase asutuse käsutuses olev teave nende asjaolude kohta, ning seejuures ei olnud täiendava kaitse seisundi andmisel määravaks valede asjaolude esitamine või asjaolude esitamata jätmine kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku poolt?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 29. detsembril
2017 – Lies Craeynest jt versus Brussels Hoofdstedelijk Gewest und Brussels Instituut voor
Milieubeheer; menetlusosaline: Belgische Staat**

(Kohtuasi C-723/17)

(2018/C 104/21)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Lies Craeynest, Cristina Lopez Devaux, Frédéric Mertens, Stefan Vandermeulen, Karin De Schepper, Clientearth vzw

Vastustajad: Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussels Instituut voor Milieubeheer

Menetlusosaline: Belgische Staat

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõiget 3 ja artikli 19 lõike 1 teist lõiku koosmõjus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 288 kolmanda lõiguga ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu [21.] mai 2008. aasta direktiivi 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta ⁽¹⁾ artiklitega 6 ja 7 tuleb tõlgendada nii, et väite korral, et teatavas piirkonnas ei ole liikmesriik rajanud proovivõtukohti direktiivi III lisa B jao punkti 1 alapunktis a nimetatud kriteeriume järgides, on liikmesriigi kohtutel õigus nende isikute taotluse alusel, keda direktiivi artikli 13 lõikes 1 nimetatud piirtasemete ületamine otseselt puudutab, hinnata, kas proovivõtukohtad on rajatud nimetatud kriteeriume järgides, ja kui see nii ei ole, siis võtta liikmesriigi asutuse suhtes kõik vajalikud meetmed, näiteks teha ettekirjutus, selleks et proovivõtukohtad rajataks nimetatud kriteeriume järgides?
2. Kas tegemist on piirtaseme ületamisega Euroopa Parlamendi ja nõukogu [21.] mai 2008. aasta direktiiviga 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta artikli 13 lõike 1 ja artikli 23 lõike 1 tähenduses juba siis, kui piirtaseme ületamine kalendriaasta keskmistamisajavahemikul, nagu on ette nähtud kõnealuse direktiivi XI lisas, on kindlaks tehtud mõõdetulemuste põhjal, mis pärinevad ainult ühest proovivõtukohtast direktiivi artikli 7 tähenduses, või on piirtaset ületatud vaid juhul, kui ületamine tuleneb teatava piirkonna kõikides proovivõtukohtades saadud mõõdetulemuste keskmisest väärtusest direktiivi tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiiv 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta (ELT 2008, L 152, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia)
28. detsembril 2017 – Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich versus
Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV**

(Kohtuasi C-730/17)

(2018/C 104/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich

Kostja: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Eelotsuse küsimus

Kas õigusnorme, mille Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 ⁽¹⁾ (edaspidi „määrus nr 261/2004“), sätestab artiklites 3, 5, 6 ja 7 [...], tuleb tõlgendada nii, et kui kõnealuse määruse nr 261/2004 tähenduses tegutsev ühenduse lennuettevõtja sõlmib tarbijatega lepingu reisijate lennutranspordi kohta, mis hõlmab rongireisi nende tarbijate elukohaliikmesriigi territooriumil asuvast raudteejaamast teise liikmesriigi territooriumil asuvasse lennujaama, kust need reisijad lendavad oma lõppsihtkohta, nimelt kolmanda riigi territooriumil asuvasse lennujaama, ning neil tarbijatel ei ole rongireisi pakkuva äriühinguga mingit õiguslikku seost, kuid lennuettevõtja on selle äriühinguga ilmselgelt kokkuleppeid sõlminud, ning see lepinguga hõlmatud rongireis hilines märgatavalt, mille tagajärjel ei jõudnud need tarbijad oma lennule, mis väljus kõnealusest teise liikmesriigi territooriumil asuvast lennujaamast, siis saavad need tarbijad tugineda määrusest nr 261/2004 tulenevatele õigustele ning nõuda määruse nr 261/2004 artiklite 5, 6 ja 7 alusel hüvitist?

⁽¹⁾ ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.